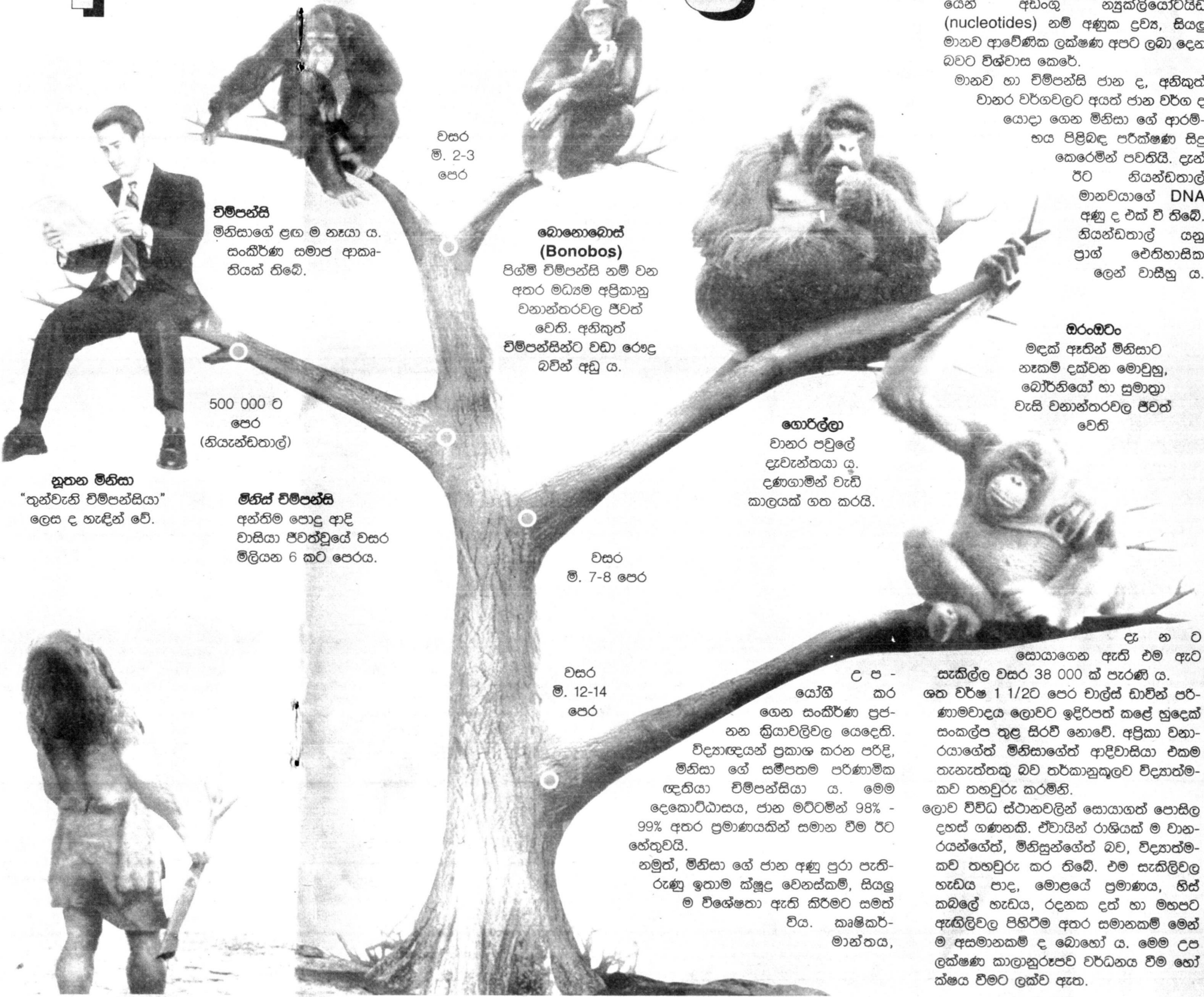

වත්මන් මිනිසා බිහි වූයේ, පෘථිවි පරිණාමික අවධියේ, ඔලිගොසීන කාල පරිච්ඡේදයේ දී ජීවත් වූ වානර වර්ගයක් පරිණාමය වීමෙන් බව විශ්වාස කෙරේ. ඒ බව තහවුරු කෙරෙන වානර අංග ලක්ෂණ තවමත් අප තුළ ශේෂ වී ඇති බව අපහසුවකින් තොරව වටහා ගත හැකි ය. සිරුරේ රෝම, හුරුබුහුටි අත් පා ඊට උදාහරණ සපයයි.

එමෙන් ම විම්පන්සි, ඊළුවන්, කඩා කලිසම් හැඳ මිනිස් ක්‍රියාකාරකම්, අනුකරණය

කරනු දැක, අප තුළ වෙනස් ආකාරයේ සතුටක් ඇති වන්නේ, මෙම දුරාතීත ඥාතීත්වය සිහි වීමෙනි. වානර - මානව සමානකම් සිරුරේ මතුපිටට පමණක් සීමා නොවේ. විශේෂයෙන් ම මිනිසාට, සම්පතම නෂ්ට දක්වන විම්පන්සි ස්වරූපයෙන් පමණක් නොව හැසිරීම් රටාවලින් ද, මිනිසාට සමාන වෙති. විවිධ ආයුධ වර්ග නිපදවා ප්‍රයෝජනයට ගැනීම, එම කුසලතා දැරුවන්ට ඉගැන්වීම, ඊට නිදසුන් ය. සතුන් දඩයම් කරන ඔවුහු, ඇතැම් අවස්ථාවල දී එකිනෙකා මරා ගනිති. සමාජ පද්ධති අනුපිළිවෙළ මෙන් ම ආවේණික සංස්කෘතියක් ද විම්පන්සි ප්‍රචාර තුළ දක්නට ලැබේ. විම්පන්සිව වචන නිර්මාණය කළ නොහැකි ය. නමුත් සංඥා භාෂාව මගින් සන්නිවේදනය කිරීමේ හැකියාව ඇත. ඔවුහු එම ක්‍රමය

අපේ වග කුල

ඉහත මිනිසා
"තුන්වැනි විම්පන්සියා" ලෙස ද හැඳින් වේ.

විම්පන්සි
මිනිසාගේ ළඟ ම නෂ්ට ය. සංකීර්ණ සමාජ ආකෘතියක් තිබේ.

වසර 2-3 පෙර

500 000 ට පෙර (නියැන්ඩතාල්)

මිනිස් විම්පන්සි
අන්තිම පොදු ආදි වාසියා ජීවත්වූයේ වසර මිලියන 6 කට පෙරය.

බොනොබෝස් (Bonobos)
පිග්මි විම්පන්සි නම් වන අතර මධ්‍යම අප්‍රිකානු වනාන්තරවල ජීවත් වෙති. අතිකුත් විම්පන්සිවට වඩා රෝදු බවින් අඩු ය.

ගොරිල්ලා
වානර පවුලේ දැවැන්තයා ය. දණගාමින් වැසි කාලයක් ගත කරයි.

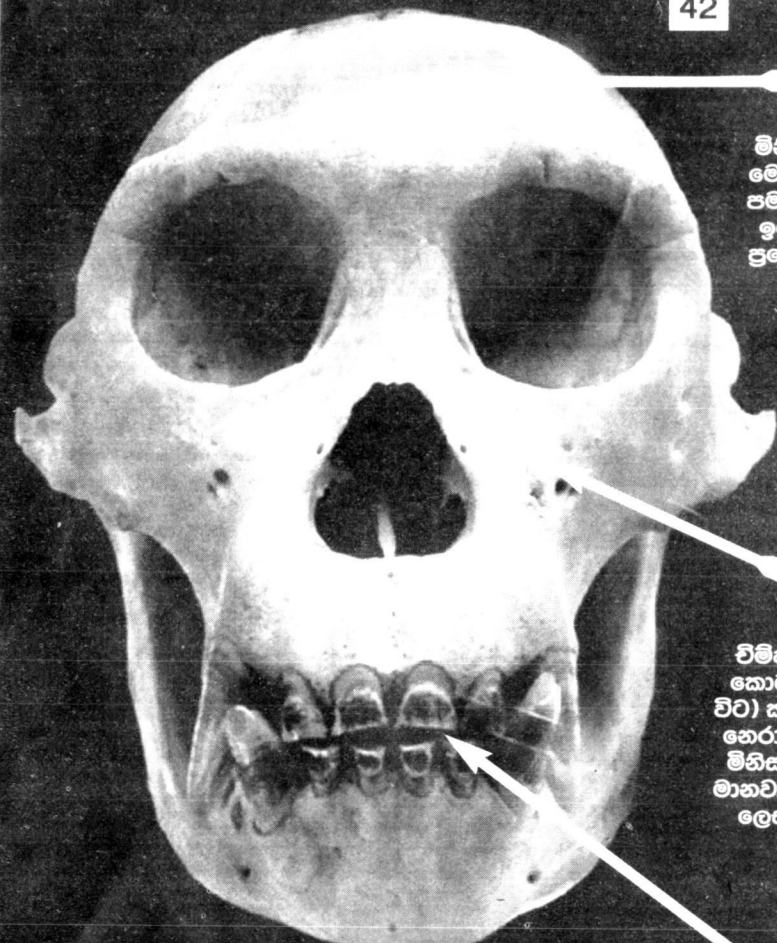
ඔරංගිටි
මදක් ඇති මිනිසාට නෂ්ට දක්වන මොවුහු, ඩෝර්නියෝ හා සුමාත්‍රා වැසි වනාන්තරවල ජීවත් වෙති

වසර 7-8 පෙර

වසර 12-14 පෙර

උප - යෝගී කර ගෙන සංකීර්ණ ප්‍රජනන ක්‍රියාවලිවල යෙදෙති. විද්‍යාඥයන් ප්‍රකාශ කරන පරිදි, මිනිසා ගේ සම්පතම පරිණාමික ඥාතියා විම්පන්සියා ය. මෙම දෙකොට්ඨාසය, ජාන මට්ටමින් 98% - 99% අතර ප්‍රමාණයකින් සමාන වීම ඊට හේතුවයි.

දැනට සොයාගෙන ඇති එම ඇට සැකිල්ල වසර 38 000 ක් පැරණි ය. ශත වර්ෂ 1 1/20 පෙර වාල්ස් ඩාවින් පරිණාමවාදය ලොවට ඉදිරිපත් කළේ හුදෙක් සංකල්ප තුළ සිරවී නොවේ. අප්‍රිකා වනාන්තරයාගේ මිනිසාගේ ආදිවාසියා එකම තැනැත්තකු බව තර්කානුකූලව විද්‍යාත්මකව තහවුරු කරමිනි. ලොව විවිධ ස්ථානවලින් සොයාගත් පොසිල දහස් ගණනකි. ඒවායින් රාශියක් ම වානරයන්ගේ, මිනිසුන්ගේ බව, විද්‍යාත්මකව තහවුරු කර තිබේ. එම සැකිලිවල හැඩය පාද, මොළයේ ප්‍රමාණය, හිස් කබලේ හැඩය, රදනක දත් හා මහපට ඇඟිලිවල පිහිටීම අතර සමානකම් මෙන් ම අසමානකම් ද බොහෝ ය. මෙම උප ලක්ෂණ කාලානුරූපව වර්ධනය වීම හෝ ක්ෂය වීමට ලක්ව ඇත.

මොළය

මිනිස් මොළය, විමිපන්සි මොළයට වඩා විශාල වීම පමණක් නොව, ඛානිකයේ ඉහෙහිම සඳහා වෙන්වූ ප්‍රදේශ ද විශාල වශයෙන් වර්ධනය වී තිබේ.

මුහුණ

විමිපන්සි මුහුණේ පහළ කොටස (පැත්තෙන් බැලූ විට) කපාලයේ සිට ඉදිරියට නෙරා තිබේ. නමුත්, නූතන මිනිසාගේත්, නියැන්ඩතාල් මානවයාගේත් මුහුණ සිරස් ලෙස වර්ධනය වී ඇත.

විමිපන්සි

දත්

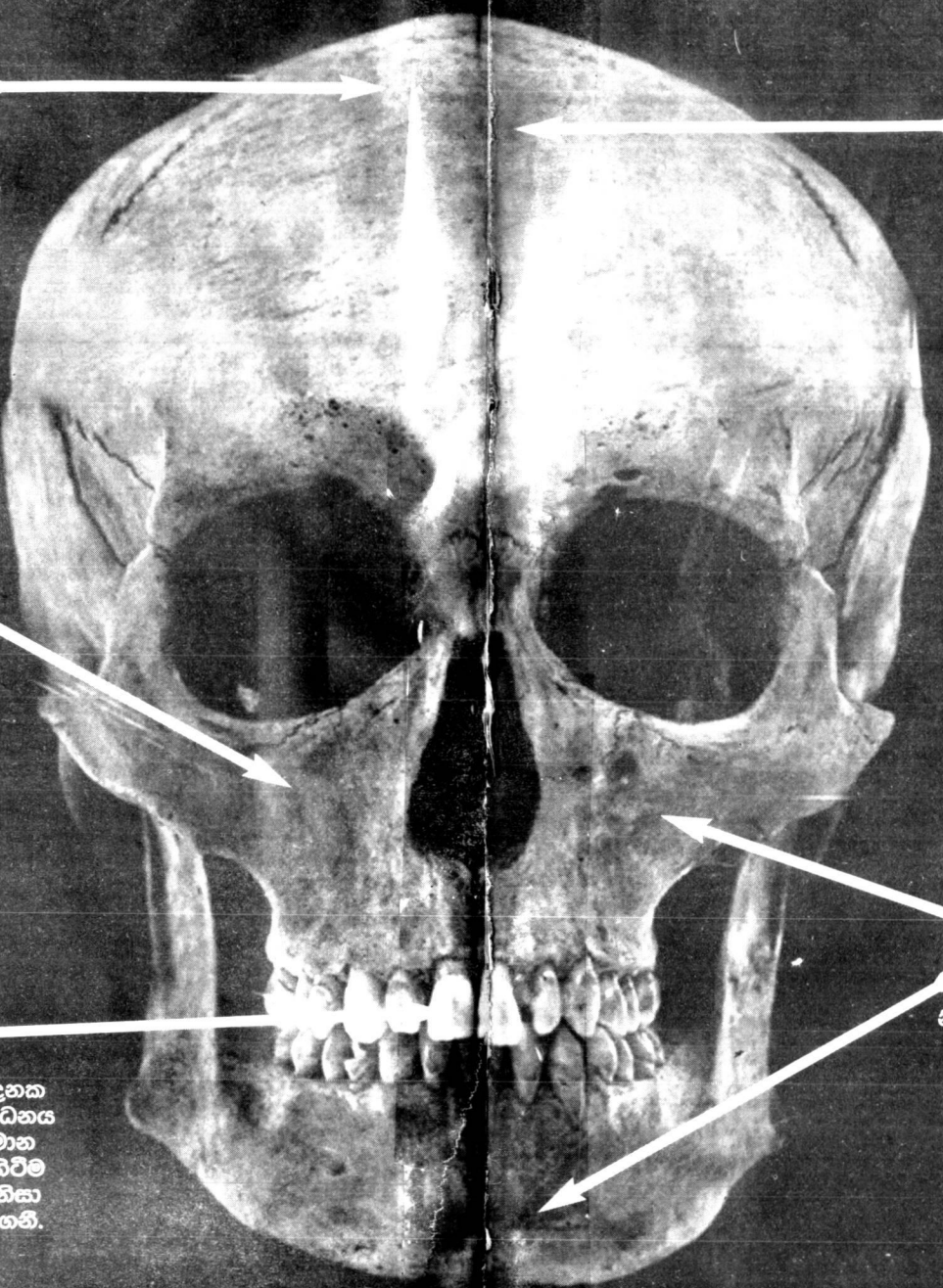
සියලුම වානරයන් ගේ, රදනක දත් අතින් දත් අභිබවා වර්ධනය වී ඇත. ඒවා මිනිසාට සමාන නොවේ. වානර දත්වල පිහිටීම U හැඩය ගන්නා අතර මිනිසා ගේ පරාවලයික හැඩයක් ගනී.

වර්තමාන මිනිසා හා වානර පවුලත්, හොමිනිඩ් (Hominid) නම් මානව පවුලත් අතර ලක්ෂණ දක්නට ලැබෙන ආකෘතික ගාතය නිර්මාණය වූයේ මෙම උප ලක්ෂණ පදනම් කරගෙන ය. තව ද වානරයා හා මිනිසා පරිණාමයට පත් වූයේ එකම සත්ත්වයකුගෙන් යන සංකල්පය තහවුරුවීම පමණක්, නොව, කොන්ද කෙළින් තබාගෙන ගමන් කිරීමේ හැකියාව මිනිසා ලද්දේ, ඔහු ගේ මොළය පරිණාමයට පත් වීමට, වසර මිලියන කිහිපයකට ඉහත දී ය යන ඩාවින් සංකල්පය ද නිවැරදි වී තිබේ. විමිපන්සි ජාන පරික්ෂා කිරීමට, බොහෝ කලකට පෙර, විද්‍යාඥයෝ මානව DNA අණු තුළ ඇති විශේෂ ලක්ෂණ හඳුනා ගැනීමට උත්සාහ කළහ. 1998

දී, කැලිෆෝනියා විශ්වවිද්‍යාලයේ පර්යේෂක අප්ට් වාක් ආනාවරණය කළ පරිදි, මානව සෛල මතුපිට සියැලික් නම්, සංකටකයක් අඩංගු ය. මෙය විමිපන්සියේදත් දක්නට ලැබේ. ඔවුන් ගේ මෙම අම්ලය එක් ජානයක් හා බැඳී පැවතුණත්, මිනිසුන් ගේ එවන් සම්බන්ධතාවක් නැත. සියැලික් අම්ලය රෝග කාරක කපා හරින අංගයකි. එහෙයින් මානව සෛලවල සියැලික් අම්ල සම්බන්ධතාව පලදු වීමෙන් විමිපන්සියේ මෙන් නොව, මිනිසා, මැලේරියාව, සෙම්ප්‍රතිශතාව, එච්ස් වැනි රෝගවලට ලක් වීමේ වැඩි ඉඩකඩක් පවතියි. මීට ඊත කලකට පසු, ප්රිමනියේ මානව පරිණාමය පිළිබඳ ආයතනයේ, විද්‍යාඥ ස්වැන්ට් පාබෝ, මානව සෛලවල

තවත් විශේෂ ලක්ෂණයක් සොයා ගති. ඒ FoxP2 නම් ජානය පිළිබඳයි. මෙය, මිනිසාට කටන හා භාෂා හැකියාව ලබා දේ. FoxP2 සෛල පරිණාමය වී ඇත්තේ පසුගිය වසර 200,000 කාලය තුළ ය. එනම් නූතන මිනිසා ප්‍රථමයෙන් ලොව පහළ වූ අවධියේ ය. FoxP2 ජානයේ උපතනා සහිතව උපදින දරුවෝ වචන උච්චාරණයේදීත්, ව්‍යාකරණ අවබෝධ කර ගැනීමේදීත් ගැටලුවලට මුහුණ දෙති. හකු මාංශ ජේෂ්වල අඩංගු MYH 16 නම් මධ්‍යස්ථ ප්‍රෝටීන කාණ්ඩය අඩු වීම නිසා, මිනිසා ගේ මුහුණේ හකු කුඩා විය. මෙය සිදු වූයේ වසර මිලියන 2 ට පෙරාතුව ය. හකුවල මාංශ ජේෂ් ශක්තිය අඩු වීමෙන්,

නූතන මානවයා

හිස් කබල

ආපස්සට නෙරා ආ නළල් තලයක් නියැන්ඩතාල් මානවයා සතු ය. ඔවුන් ගේ මොළය සාමාන්‍යයෙන් නූතන මිනිසා ගේ මොළයට වඩා විශාල ය.

ඇතිබැම් වැටිය

මෙම වැටි හි, මානවයාගේ කැපී පෙනෙන ලක්ෂණයකි. ඔවුන් පිවන් වූ සිතල දේශගුණය, ඉහත ගරු ලක්ෂණයට හේතුවන්නට ඇත.

මුහුණ

නියැන්ඩතාල් මුහුණ. අපේ මුහුණට වඩා විශාල හා පළල් ය. එම මුහුණුවල කොටස ඉදිරියට නෙරා විශාල නාසය මතුකර පෙන්වයි. බොහෝ නියැන්ඩතාල්වරුන්ට ද සියලු ම වානරයන්ට ද නිකටක් නොමැත.

නියැන්ඩතාල් මානවයා

මස්තිෂ්ක කොටස් වඩා පෘථුල ලෙස වර්ධනය වී තිබේ. මිනිස් - විමිපන්සි DNA අණුවල විශේෂ ලක්ෂණ දැක්වෙන වාර්තාව 2005 වසරේ දී ඉදිරිපත් කෙරිණි. අවසන් ප්‍රතිඵල මෙසේ ය. 1. දෙකොට්ටාසයේ ම, වර්ණ දේහ යුගලවල ක්‍රියා පටිපාටිය වෙනස් වන්නේ 1.23% කිනි. 2. Yවර්ණ දේහ, මානවයින්ගේත්, විමිපන්සියින්ගේත්, පුරුෂ පක්ෂය තුළ පමණක් පිහිටයි. 3. අණුවල ඇති 29% ක් ම ප්‍රෝටීන් එක සමාන ය. මීට අමතරව, කේම්බ්‍රිජ්හි Broad Institute ආයතනයේ, ඩේවිඩ් රිච් ඇතුළු කණ්ඩායම සිදු කළ පර්යේෂණ-

වලින් ද වැදගත් තොරතුරු කීපයක් සොයාගෙන තිබේ. * එක ම ආදිවාසීයකුගෙන් පැවත ආ විමිපන්සි මිනිස් දෙකොටස වෙන්ව පරිණාමය ආරම්භ කර තිබෙන්නේ මීට වසර මිලියන 5.4-6.3 අතර කාලයකට පෙර දී ය. * මානව x වර්ණ දේහ, විමිපන්සි x වර්ණ දේහවලින් වෙන්වූයේ, අතිකුත් වර්ණ දේහ වෙන්වී වසර මිලියන 1.2 ට පසු ය. * වෙන් වෙන්ව පරිණාමය වුවත්, ඇතැම් කාලවල දී විමිපන්සියන් හා මිනිසුන් දෙමුහුන් වීම ද, යළිත් වෙන් වීම ද සිදුව ඇත. ස්ථාවර මට්ටමකට එළඹීමේ ඉන් පසු ය. ඇතැම් පොසිලවල මිශ්‍ර ලක්ෂණ දක්නට ඇත්තේ මේ නිසාවෙනි.

නියැන්ඩතාල් මානවයා ලොව පහළ වූයේ වසර 500 000 ට පෙර ය. නූතන මිනිසා සමඟ ම වෙනම කොට්ටාසයක් ලෙස ඔවුහු පිවන් වූහ. ඔවුන් ගේ වෙන් වීම සිදුවන්නේ වසර 370 000 ට ඉහත දී ය. ඉන් පසු පෘථිවියේ, වෙන්ව පිවන් වූ නියැන්ඩතාල් මානවයා පැවැත්ම අවසන් කළේ අදින් වසර 28 000 ට ඉහතකි. ඔවුන් අවසන් වරට සිටි ප්‍රදේශය අයිබීරියන් අර්ධද්වීපය යි. නියැන්ඩතාල් මානවයා ගේ ජාන නැවත නිර්මාණය කිරීමට ගන්නා උත්සාහය, මානවයා ගේ පරිණාමය පිළිබඳ සිදු කෙරෙන නවතම විද්‍යාත්මක පර්යේෂණය යි. **ටයිම් ඇසුරෙකි.** **දිනිති නිශ්ශංක**